

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Margaretham Saffoiam quid in morbo sit consolatum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

suos, quos, experiuntur carni suæ infixos, cum cruciatibus illis conferunt. Et cogitet, qui decumbit, quàm graue sit, alligari lecto? cogitet, quàm sæpe immensos dolores renibus, lateribus, cordi ipsi inhærentes persentiscat? cogitet, quoties optet, si nox est, oriri diem; si dies, venire noctem? quàm calidis votis cupiat, morbi periodum transiisse? Et tamen hæc omnia, nihil sunt, si cum futuris comparentur. Quæ tanta morbi vilius potest esse acerbitas, si ad flammæ medullas intimas penetrantis inæstimabilem acerbicatem æstimeretur? Sæpe igitur, qui æger, solus, in doloribus cubat, secum reputat: Si hæc pati non possum, quomodo patiar infernum? Si nequeo tolerare febrilem ardorem, quomodo tolerabo gehennam ignis? cùm illud legatur: *Quis poterit habitare de vobis, cum igne deuorante? Quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis?* Sic ratiocinantur, & peccata detestantur, maluntq; pati per annum, quàm per sæculum, qui nõrunt morbis vti peccatores.

Isa. 33. 14.

II.

Pius lib. 3.
Ord. Præd.
Anno 1465.

Quæ cogitatio etiam alias animas sanctiores multùm confirmauit. Anno 1465. die 23. Nouembris supremum diem suū obiit, altissimo ducum Saffoix sanguine nata Margaretha, Montfortensis Comitissa. Ad eum diem, ne improuisus esset, prudens femina dudum se se antea parauerat. Nam vt se DEO sacram esse meminisset, D. Dominici habitu tecta incedebat, sæculi pompis ex animo abdicatis. Neque contenta fuit, splendorem mundi muliebris abiecisse, interiorem ornatum vt ascisceret, tenero corpusculo tunicam è cilicio molestam iniecit. Dies laboribus sanctis, noctes totas sanctis orationibus impendebat. Ita sollicita Numini seruiebat. Sed addidit ei DEVS, nescio quas podagræ pedicas, quæ eam à diuinis seruitijs impedire videbantur. Quare pia femina duo identidem sibi à superis roganda censuit; & vt preces essent valentiores, non DEVM dumtaxat, sed etiam Dei parentem rogauit. Primum erat, incolumitas nepotis sui, postea Cyprorum regis; alterum, vt podagræ cruciatus, apud se, mitigarentur. Decumbebat tunc grauitè nepos illius, & iam ad extrema venerat, cùm illa ipsa nocte, quæ credebatur moriturus, iudicio & prognosi medicorum, Cali Imperatrix MARIA, comite S. Catharina Senensi, clara se in luce illi visendam præbens,

his

his eam verbis affata est: *Margaretha, quid optas? tuamne fieri, aut DEI potius voluntatem?* Non longa deliberatione opus erat. Illico igitur, animo promptissimo respondit: *Vig, DEI fieri voluntatem.* Mox igitur Deipara adjecit: *DEI voluntas est, ut nepos tuus, adhuc ad bene moriendum imperatus. sanitatem recuperes; tu autem vsq, ad finem vita tua podagra doloribus crucieris.* Hac voce audita, exclamavit Margaretha: *Benedictus DEVS in aeternum, dummodo DEI in me, & non mea voluntas impleatur.* Nemo intra tam breue temporis spatium vel plus docuit, vel plus didicit. Quoties enim cumque postea in morbi ardore posita à visitantibus interrogabatur, *quo loco res illius sita essent?* respondit, *optimo. Quia voluntas DEI in me completur.* Quod non est aliud dicere, quàm: *Sicut Domino placuit, ita factum est, sit nomen Domini benedictum.* Iob. 1. 21.

Sic sentire, sic loqui, qui discunt ægrotantes, proximi sunt perfectioni, omnesque morbi molestias, quas sustinent, æquo animo exhauriunt; cogitant enim hos corporis dolores, non diutiùs, quàm vitam istam duraturos; adeoque longè esse tolerabiliores, quàm eos, qui impatientes manent, nullumque sunt finem habituri. Si igitur voluntas DEI est, ut patiamur, nec potest voluntas DEI vim pati, nonne præstat ad tempus tolerare, quàm tolerare aeternum? Quod ipsum discimus, dum, quod ad tempus toleramus, tam grauitè sentimus: quid enim sentiremus, si sciremus & videremus, sine fine, sine termino sentiendum? At quidquid hinc patimur; si volentes patimur, ad tempus dumtaxat patimur. Quia in vita beatorum nihil est eorum, quæ in his terris molestiam miseriamque pariunt. Siquidem *absterget DEVS omnem lachrymam ab oculis eorum: & mors ultra non erit, neq, luctus, neq, clamor, neq, dolor erit ultra: quia prima abierunt.* Apoc. 21. 4.

Multa sunt in hac vita lachrymis deflenda, labor, dolor, morbi, variæ calamitates; sed per has monemur, ut futuras ærumnas magis æstimemus, vbi erit fletus & stridor dentium; earumque loco aspiremus ad illam vitam, in qua omnes lachrymæ cessabunt, quia & causæ illarum aberunt, non enim ibi erunt peccata, non persecutores, non morbi, non dolores, non tristitia, non anxietates, quæ omnia extra cælum manebunt, in quod nihil